

چکیده

بررسی میزان آمادگی بیمارستان های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی ایران هنگام بروز بلایا - ۱۳۸۵

مقدمه

حوادث رخ داده در سال های اخیر به وضوح ثابت کرده است که بخش اورژانس بیمارستان ها اولین پاسخگویان به قربانیان هر نوع حادثه ای می باشند. بیمارستان ها برای پاسخگوئی اثربخش باید با دیگر پاسخگویان اورژانسی هماهنگ و یکپارچه شوند و به منظور اطمینان از وجود منابع کافی برای مراقبت از قربانیان و بهبود آنها، با دیگر بیمارستان ها، سازمان های بهداشتی، رسانه ها و... در ارتباط باشند. تدوین برنامه در این زمینه، مؤید آن است که بیمارستان ها چگونه می توانند با بلایا مقابله نمایند.

هدف

این مطالعه به منظور بررسی میزان آمادگی بیمارستان های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی ایران در برابر بلایا در سال ۱۳۸۵، انجام یافته است.

(وقت) کار

این مطالعه از نوع توصیفی بوده و جامعه پژوهش آن عبارتند از کلیه بیمارستان های آموزشی دانشگاه علوم پزشکی ایران. ابزار گردآوری داده ها، چک لیست بود که شامل اطلاعات عمومی بیمارستان ها و ۵ قسمت اصلی اطلاعات عمومی، امنیت، ملزومات، تخلیه و ارتباطات می باشد و از طریق مشاهده و مصاحبه با افراد مختلف بر حسب مورد (مدیر بیمارستان، مدیر پرستاری، دبیر کمیته حوادث غیرمنتقبه و...) تکمیل گردید. به منظور تحلیل داده ها از مشخصه های توصیفی نظری فراوانی ها، نسبت ها و متوسط درصد با بهره گیری از ابزار spss استفاده گردید.

یافته ها

از بین بیمارستان های مورد بررسی، بیمارستان حضرت رسول (ص) با متوسط درصد ۸۸/۴ دارای بیشترین متوسط درصد امتیاز برنامه ریزی از بعد امنیت و بیمارستان های نواب، هفتم تیر و علی اصغر دارای کمترین متوسط درصد امتیاز ۵۱/۴ می باشند. در برنامه ریزی از بعد ملزومات، بیمارستان نواب صفوی و هفتم تیر بیشترین متوسط درصد امتیاز ۶۶/۶ و بیمارستان های هاشمی نژاد، شفاء، فیروزگر و حضرت رسول (ص) کمترین متوسط درصد امتیاز ۶۰/۰ را بدست آورده‌اند. بیشترین متوسط درصد امتیاز در برنامه ریزی از بعد تخلیه، متعلق به بیمارستان حضرت رسول (ص) ۶۴/۲ و کمترین متوسط درصد امتیاز متعلق به بیمارستان هفتم تیر ۴۷/۰ می باشد و بیمارستان هاشمی نژاد با متوسط درصد

۶۳/۲ و بیمارستان فیروزگر با متوسط درصد ۳۶/۶ به ترتیب بیشترین و کمترین متوسط درصد امتیاز را در برنامه ریزی از بعد ارتباطات کسب نمودند. بطور کلی از بین ۱۰ بیمارستان آموزشی دانشگاه علوم پزشکی ایران (۶ مورد تخصصی و ۴ مورد عمومی)، بیمارستان حضرت رسول(ص) دارای بیشترین آمادگی ۶۵/۶۵ و بیمارستان نواب دارای کمترین آمادگی ۵۴/۳۰ می باشد.

بمث و نتیجه گیری

یافته های بدست آمده بیانگر آن است که اکثر بیمارستان های مورد بررسی عموماً بدلیل عدم تدوین برنامه بلایا برای پاسخگوئی در برابر بلایا از آمادگی کافی برخوردار نمی باشند و فقط بیمارستان حضرت رسول(ص) به علت تدوین برنامه بلایا، از وضعیت آمادگی بهتری برخوردار است. بنابراین با توجه به رسالت بیمارستان در برابر حوادث غیرمترقبه، لازمه آمادگی بیمارستان ها در رویاروئی با حوادث، تدوین یک برنامه مدون می باشد.

کلید واژه ها

بیمارستان، آمادگی، حوادث غیرمترقبه، برنامه ریزی.